16. TÜRKTAY Sonuç Bildirgesi

Atığın Üçüz Dönüşümü

Finans - Teknoloji - Kültür

21-22 Ekim 2026 - Ankara

“Atığın Üçüz Dönüşümü” ana temasıyla 21–22 Ekim 2026 tarihlerinde Ankara HiltonSA’da gerçekleştirilen 16. TÜRKTAY Platformu, kamu kurumları, yerel yönetimler, sanayi, finans kuruluşları, akademi ve sivil toplumdan **600’ü** aşkın katılımcıyla **46** konuşmacıyı bir araya getirmiştir. İki gün boyunca **üç panel, iki forum, altı konferans, iki özel oturum ve bir söyleşi** gerçekleştirilmiş, eş zamanlı düzenlenen **altı sektörel çalıştaya toplam 246 kişi katılmıştır.** Etkinliğin kapsamı ve çok paydaşlı katılımı, atık yönetiminde ortak sorunların ve çözüm araçlarının somut biçimde tartışılmasına güçlü bir zemin oluşturmuştur.

“Atığın Üçüz Dönüşümü: Finans, Teknoloji, Kültür” ana teması altında finansmana erişim, atık teknolojileri, çimento ve demir-çelikte kaynak ikamesi, atık yağlar, tekstil, pil ve bataryalar, elektronik atıklar, kritik hammaddeler, depozito yönetim sistemi, iklim değişikliği ve toplumsal dönüşüm ele alınmıştır. Çalıştaylar ve oturumlarda gündeme gelen yaklaşımlar, yürürlükteki ulusal stratejiler ve uluslararası düzenlemelerle birlikte değerlendirilerek aşağıdaki politika önerileri oluşturulmuştur.

Bu bildirgede yer alan değerlendirmeler, ilgili kamu kurumlarımıza, sanayicilerimize, atık yönetimi ve döngüsel ekonomi sektörünün tüm paydaşlarına, sivil toplum kuruluşlarına ve vatandaşlarımıza hitaben hazırlanmış ve döngüsel ekonomiye geçişin hızlandırılmasına katkı sunmak amacıyla oluşturulmuştur. TÜRKTAY olarak, daha önce olduğu gibi, bundan sonra da bu misyon doğrultusunda her zaman tüm paydaşlarımızın yanında olduğumuzu vurgulamak isteriz.
Türkiye’de atık yönetiminin, toplama ve bertaraf hizmetleri odağından; atık oluşumunu önleyen, ikincil hammadde güvenliğini sağlayan, iklim etkisini azaltan ve yatırım yapılabilir döngüsel değer zincirleri oluşturan bütüncül bir sisteme taşınması ortak hedefimizdir.

I. STRATEJİK YÖNETİŞİM VE DÖNGÜSEL EKONOMİ POLİTİKALARI

01. Atık önleme ve döngüsellik hiyerarşisi

Atık yönetiminde atık oluşumunun önlenmesine, ürünlerin onarımına ve yeniden kullanımına, yeniden kullanıma hazırlamaya ve malzeme geri dönüşümüne öncelik verilmesi temel ilke olarak benimsenmektedir. Enerji geri kazanımının, teknik ve çevresel açıdan uygun olup daha üst basamaklarda değerlendirilemeyen atıklarla sınırlandırılması ve düzenli depolamaya yönelen miktarın kademeli azaltılması önem taşımaktadır. Politika ve yatırım kararlarının yaşam döngüsü etkisi, kaynak verimliliği ve toplam toplumsal maliyet temelinde değerlendirilmesi önerilmektedir.

02. Ulusal stratejilerle tutarlı ve izlenebilir uygulama

2025–2028 Ulusal Döngüsel Ekonomi Stratejisi ve Eylem Planı ile 2025–2035 Ulusal Atık Yönetimi Stratejisi ve Planı’nın ortak uygulama çerçevesi olarak esas alınması önerilmektedir. Merkezi idare, belediyeler ve özel sektörün sorumluluklarının bölgesel kapasite, hammadde akışı, yatırım takvimi ve yıllık performans göstergeleriyle ilişkilendirilmesi önem taşımaktadır. Önceki TÜRKTAY bildirgelerinde yer alan önerilerin gerçekleşme düzeyini değerlendiren düzenli bir ilerleme raporu hazırlanması da yararlı görülmektedir.

03. Genişletilmiş üretici sorumluluğu ve maliyetin adil paylaşımı

Genişletilmiş Üretici Sorumluluğu (GÜS) sistemlerinin, atıkların ayrı toplanması, yeniden kullanıma hazırlanması ve geri dönüşüm maliyetlerini karşılayan şeffaf gelir akışları üzerine yapılandırılması önerilmektedir. Üretici katkı paylarının belirlenmesinde ürün dayanıklılığı, tamir edilebilirlik, geri dönüştürülebilirlik ve geri kazanılmış içerik gibi ölçütlerin gözetilmesi önem taşımaktadır. Bakanlık, belediye, üretici, yetkilendirilmiş kuruluş ve geri kazanım tesisleri arasındaki görev, veri paylaşımı ve sorumlulukların tanımlanması önerilmektedir.

04. Depozito yönetim sisteminin etkin ve yaygın uygulanması

Depozito Yönetim Sistemi’nin erişilebilir toplama noktaları, dijital izlenebilirlik, tüketiciye kolay iade ve malzeme kalitesini koruyan ayrıştırma altyapısıyla güçlendirilmesi önerilmektedir. Sistemin diğer ambalaj atıklarının kaynağında ayrı toplanması ve GÜS mekanizmalarıyla uyumlu işletilmesi, toplanan ambalaj miktarı, iade oranı, yeniden kullanım ve geri dönüşüm performansının kamuoyuyla düzenli paylaşılması önem taşımaktadır.

05. Bölgesel planlama ve yerel yönetim kapasitesi

Bölgesel tesis kapasitesi ve atık lojistiğinin; atık türü ve miktarı, taşımadan kaynaklanan sera gazı emisyonları, mevsimsel değişim ve piyasa talebi birlikte değerlendirilerek planlanması önerilmektedir. Büyükşehirlerde bütüncül atık ve döngüsel ekonomi yönetim kapasitesinin geliştirilmesi önem taşımaktadır. Su ve kanalizasyon idareleri benzeri ayrı kurumsal yapılar dâhil olası modellerin, belediye ile kesişen sorumluluk alanları, mali sürdürülebilirlikleri ve mevzuat ihtiyaçları açısından karşılaştırmalı analiz edilmesinde yarar görülmektedir.

06. İkincil hammadde piyasası ve atık statüsünden çıkış

Atıkların güvenilir ikincil hammaddeye dönüşebilmesi için yan ürün ve atık olmaktan çıkma ölçütlerinin, kullanım amacına uygun teknik standartların, kalite güvencesinin, çevresel uygunluk ve izlenebilirlik süreçlerinin geliştirilmesi önerilmektedir. Atık üreticileri, lisanslı geri kazanım işletmeleri ve sanayicileri buluşturan dijital ticaret platformlarının fizibilitesinin değerlendirilmesinde yarar görülmektedir. Olası bir "Atık Borsası"nın, tehlikeli atık yükümlülükleri ve çevre izinlerinden taviz vermeden piyasa şeffaflığına hizmet etmesi esastır. Ayrıca mevcut yetki alanlarını çoğaltmadan kurumlar arası koordinasyonu güçlendirecek, paydaş temsiline dayalı bir "Atık ve Döngüsel Ekonomi Koordinasyon Kurulu" modeli için ihtiyaç ve etki analizi yapılması önerilmektedir.

07. Tesis standartları, iş sağlığı ve çevresel güvenlik

Mevcut tesis yeterlik mevzuatı temelinde proses bazında teknik kriterlerin ve risk temelli denetimin geliştirilmesi; özellikle yangın ve patlama güvenliği, uygunsuz atık kabulü, depolama, emisyon, çalışan sağlığı ve çevresel yükümlülüklerin güçlendirilmesi önerilmektedir. İşletmelerin çevresel, sosyal ve yönetişim (ÇSY) performansı için doğrulanabilir ölçütler ve gönüllü derecelendirme yaklaşımları oluşturulması değerlendirilebilir. Bağımsız denetimin, kamunun düzenleme ve denetim yetkilerini tamamlayıcı nitelikte olması önem taşımaktadır.

II. TEKNOLOJİ, ENDÜSTRİYEL DÖNGÜSELLİK VE KRİTİK HAMMADDELER

08. Çimentoda alternatif yakıt ve hammadde kullanımı

Atıktan türetilmiş yakıt (ATY) hazırlama altyapısının; uygun atık akışlarının değerlendirilmesi, güvenilir kalite, nem ve alt ısıl değer kontrolü, klor ve kirletici sınırları ile proses ve emisyon güvenliği esas alınarak geliştirilmesi önerilmektedir. Malzeme geri dönüşümüne uygun atıkların yakıta yönlendirilmemesi, atık yönetimi hiyerarşisinin korunması açısından önem taşımaktadır. TÜRKÇİMENTO verilerine göre 2025'te sektörün alternatif yakıt ısıl ikame oranı yaklaşık %13'tür. Artış hedeflerinin çevresel performansla birlikte ele alınması ve sektörün 2053 düşük karbon dönüşümü için öngörülen yaklaşık 30 milyar ABD doları tutarındaki yatırım ihtiyacının finansman tasarımında dikkate alınması önerilmektedir.

09. Cüruf ve mineral yan akışlarının güvenli değerlendirilmesi

Öğütülmüş granüle yüksek fırın cürufu gibi uygun özellikteki endüstriyel yan akışların çimentoda klinker ikamesinin ilgili ürün standartları ve kalite koşulları çerçevesinde artırılması önerilmektedir. Çelikhane cürufunun ayrı bir malzeme grubu olarak ele alınması; mineralojik yapı, hacim kararlılığı, serbest kireç ve magnezyum oksit içeriği, liç davranışı ve kullanım amacı doğrultusunda uygun uygulama alanlarının belirlenmesi önem taşımaktadır. Emisyon kazanımlarının yaşam döngüsü yaklaşımıyla doğrulanması önerilmektedir.

10. Atık madeni yağların ileri rafinasyonla kazanımı

Türkiye, atık madeni yağların ileri rafinasyonunda katma değerli ürünler geliştirebilecek teknolojik birikime ve sanayi altyapısına sahiptir. Bu birikimin uluslararası rekabet gücüne dönüştürülmesini sağlayacak planlamaların hızlandırılması önem taşımaktadır.

Kullanılmış madeni yağların kayıtlı toplanması, kaliteye göre ayrıştırılması ve uygun ileri rafinasyon teknolojileriyle baz yağ dâhil yüksek katma değerli ürünlere dönüştürülmesinin desteklenmesi önerilmektedir. Hammadde ikamesi, ürün kalite standartları, enerji ve çevresel performans ile izlenebilirliğin yatırım değerlendirmesinde temel ölçütler olarak ele alınması önem taşımaktadır. Yerli teknoloji geliştirme ve düzenli tedarik mekanizmaları sektörün rekabet gücünü artıracaktır.

11. Tekstilde yüksek değerli döngüsellik ve endüstriyel simbiyoz

Tekstil ürünlerinin daha uzun süre kullanımı, onarımı, yeniden kullanımı ve elyaftan elyafa geri dönüşümünün önceliklendirilmesi önerilmektedir. Elyaf karışımları ve boya/kimyasal içerikleri için tasarımdan geri kazanıma uzanan veri ve ayrıştırma altyapısının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Tarımsal yan ürünlerden alternatif malzeme üretimi gibi yenilikçi uygulamaların, ürün güvenliği ve çevresel kazanımları doğrulandığında desteklenmesi; geri dönüştürülmüş içerik taşıyan ürünlerin pazara erişiminin ve talebinin güçlendirilmesi önerilmektedir.

12. Yerli hurda tedariki ve kritik metal güvenliği

Demir-çelik ve diğer metal sektörlerinde yerli hurdanın kayıtlı toplanması, sınıflandırılması, kalite güvencesi ve yüksek verimle geri kazanımına yönelik bir strateji oluşturulması önerilmektedir. İthalata bağımlılığı azaltmaya yönelik önlemlerde sanayinin hammadde kalitesi ve tedarik sürekliliği gereksinimlerinin gözetilmesi önem taşımaktadır. Uluslararası atık sevkiyatı kurallarının, çevresel uygunluğun ve ticaret süreçlerinin düzenli izlenmesi yararlı görülmektedir.

13. Elektronik atıklar, bataryalar ve enerji ekipmanlarında kentsel madencilik

Atık elektrikli ve elektronik eşyalar, pil ve bataryalar, fotovoltaik paneller ve kullanım ömrünü tamamlayan enerji ekipmanları için söküm, güvenli ön işlem, malzeme ayrıştırma ve kritik metal geri kazanım kapasitesinin artırılması önerilmektedir. Kimyasal risklerin, yangın güvenliğinin, üretici sorumluluğunun ve uluslararası sevkiyat kurallarının birlikte ele alınması önem taşımaktadır. Yerli geri kazanım teknolojilerinin, yüksek saflıkta malzeme üretiminin ve sanayiyle uzun dönemli alım bağlantılarının desteklenmesi yararlı görülmektedir.

14. Organik atıklar ve gıda kaybının azaltılması

Gıda atığı oluşumunun önlenmesine, ihtiyaç fazlası yenilebilir gıdanın güvenli biçimde yeniden dağıtılmasına ve organik atıkların kaynağında ayrı toplanmasına öncelik verilmesi önerilmektedir. Uygun atık akışlarında kompostlaştırma ve anaerobik çürütme gibi biyolojik işlemlerin ürün kalite kriterleri ve yerel kullanım alanlarıyla birlikte planlanması önem taşımaktadır. Düzenli depolamaya giden biyobozunur atıkların azaltılmasının metan emisyonlarına etkisinin izlenmesi önerilmektedir.

15. Yerli Ar-Ge, pilot tesisler ve teknolojik doğrulama

Atık susuzlaştırma, otomatik ayrıştırma, ileri geri kazanım, malzeme izleme ve proses verimliliği alanlarındaki yerli Ar-Ge çalışmalarının laboratuvar sonuçlarından pilot ve ticari ölçeğe geçişi destekleyecek araçlarla geliştirilmesi önerilmektedir. Yenilikçi çözümlerde teknik olgunluk, işletme maliyeti, enerji ve su tüketimi, kalıntı yönetimi ve ürün kalitesinin bağımsız pilot ölçümlerle ortaya konulması önem taşımaktadır.

16. Ulusal atık veri altyapısı ve yapay zekâ uygulamaları

Mevcut elektronik kayıt ve bildirim sistemleriyle uyumlu, kurumlar arasında veri bütünlüğü sağlayan bulut tabanlı ulusal atık veri mimarisinin oluşturulması önerilmektedir. Atık türü, miktarı, kaynağı, taşınması, işlem yöntemi, geri kazanılmış ürün ve nihai bakiye için kütle dengesi ve doğrulama mekanizmalarının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Yapay zekâ; görüntü tabanlı ayırma, sensör verilerinin analizi, lojistik optimizasyonu ve uygunsuzluk tespitinde kullanılabilir. Kimyasal karakterizasyon gerektiren kararların uygun analiz ve doğrulama yöntemleriyle desteklenmesi, ticari sır ve kişisel veri güvenliğinin gözetilmesi önerilmektedir.

III. FİNANSMAN, PAZAR GELİŞİMİ VE ULUSLARARASI REKABET

17. Öngörülebilir gelir ve maliyet geri kazanım modelleri

Atık yönetimi hizmetlerinde tam yaşam döngüsü maliyeti, hizmet kalitesi ve çevresel sonuçlara dayalı öngörülebilir finansman modellerinin oluşturulması önerilmektedir. Belediye hizmet bedelleri, GÜS kaynakları ve geri kazanılmış malzeme gelirlerinin birbirini tamamlayacak biçimde tasarlanması; mükerrer finansman ve maliyet aktarımının önlenmesi önem taşımaktadır. Uzun süreli kamu-özel iş birliklerinde performans, etki ve tarife uyarlama ilkelerinin sözleşme düzeyinde açıklığa kavuşturulması önerilmektedir.

18. Karma finansman, kredi garantileri ve teknik destek

Teknik açıdan uygulanabilir projelerin finansal sürdürülebilirliği için uzun vadeli ve uygun maliyetli kredi, hibe, garanti mekanizması ve sonuç odaklı ödeme araçlarının birlikte değerlendirilmesi önerilmektedir. Proje geliştirme aşamasında fizibilite, çevresel ve sosyal değerlendirme, mühendislik ve ihale hazırlığı için teknik destek sağlanması önem taşımaktadır. EFSD+ ve Türkiye Yatırım Platformu gibi mekanizmalara uygun projelerin hazırlanmasının teşvik edilmesi yararlı görülmektedir.

19. Finanse edilebilir ulusal yatırım portföyü

Bölgesel atık altyapısı, organik atık yönetimi, ikincil hammadde üretimi, endüstriyel simbiyoz ve ileri geri kazanım başlıklarında önceliklendirilmiş bir proje portföyü oluşturulması önerilmektedir. Projelerin atık akışı güvencesi, teknoloji seçimi, gelir modeli, izinler, risk paylaşımı, ölçülebilir emisyon azaltımı ve sosyal etkiler bakımından yatırımcı incelemesine uygun dosyalarla geliştirilmesi önem taşımaktadır. COP31 süreci, bu portföyün uluslararası finans kuruluşlarıyla buluşturulması açısından bir fırsat olarak değerlendirilmektedir.

20. Döngüsel ürünlere talep ve yeşil kamu alımları

Geri dönüştürülmüş içerik, kaynak verimliliği ve doğrulanmış düşük karbon performansına ilişkin ürün kriterlerinin geliştirilerek kamu alımlarında uygun ölçüde kullanılması önerilmektedir. Yapı malzemeleri, ambalaj ve tekstil gibi alanlarda ikincil hammadde kullanımını destekleyen teknik şartnamelerin kalite güvencesi ve ürün güvenliğiyle birlikte geliştirilmesi önem taşımaktadır. Talep tarafında öngörülebilirlik, ileri geri kazanım yatırımlarının ekonomik sürdürülebilirliğini güçlendirecektir.

21. AB düzenlemeleri ve rekabetçi sanayi dönüşümü

Avrupa Yeşil Mutabakatı ve Sınırda Karbon Düzenleme Mekanizması (SKDM) bağlamında sanayinin üretim kaynaklı emisyonlarını ve birincil kaynak tüketimini azaltan yatırımların desteklenmesi önerilmektedir. AB Ambalaj ve Ambalaj Atığı Tüzüğü (PPWR), AB atık çerçeve mevzuatında tekstil ve gıda atıklarına ilişkin düzenlemeler ile Atık Sevkiyatı Tüzüğü'nün dijital izlenebilirlik ve kademeli yürürlük hükümlerinin Türk sanayisi açısından izlenmesi ve uyum çalışmalarının üretici ve geri kazanım sektörünün katılımıyla planlanması önem taşımaktadır.

IV. KÜLTÜREL DÖNÜŞÜM, İNSAN KAYNAĞI VE TOPLUMSAL KATILIM

22. Sıfır Atık kültürünün davranış değişikliğine dönüşmesi

Sıfır Atık yaklaşımıyla giderek artan toplumsal farkındalık olumlu ve ümit verici olarak değerlendirilmektedir. Uygulamaların kaynağında ayrı toplama bilincinin ötesine geçerek israfın önlenmesi, ihtiyaç kadar tüketim, tamir, yeniden kullanım, paylaşım ve ürün ömrünün uzatılması davranışlarını yaygınlaştıracak şekilde geliştirilmesi önerilmektedir. Tutumluluk ve kaynakları koruma kültürünün eğitim, yerel uygulamalar ve ölçülebilir toplumsal katılım programlarıyla güçlendirilmesi önem taşımaktadır. Hane halkına doğru ayrıştırma seçenekleri sağlanmasının, farkındalık çalışmalarının başarısı için temel koşul olduğu değerlendirilmektedir.

23. Eğitim, mesleki beceriler ve adil dönüşüm

Döngüsel ekonomi ve sürdürülebilir tüketimin okul öncesinden yükseköğretime kadar yaşa uygun içeriklerle eğitim programlarına entegre edilmesi önerilmektedir. Tesis işletmeciliği, atık karakterizasyonu, veri yönetimi, proses güvenliği ve yeni geri kazanım teknolojileri için sertifikalı mesleki yetkinlik programlarının geliştirilmesi; kadınların ve gençlerin sektöre erişiminin, kayıtlı ve güvenli istihdamın ve işgücünün dönüşüme uyumunun desteklenmesi önem taşımaktadır.

24. Döngüsel ekonomi ve iklim eyleminde kadın liderliğinin güçlendirilmesi

Döngüsel ekonomiye geçiş ve iklim değişikliğiyle mücadelede kadınların liderlik, karar alma, girişimcilik, bilim, teknoloji ve yenilikçilik alanlarındaki etkin katılımının güçlendirilmesi önerilmektedir. Atık yönetimi ve geri kazanım sektörlerinde kadın istihdamını, kadın girişimciliğini ve yönetici temsiliyetini artıracak teşvik, finansman, eğitim ve mentorluk mekanizmalarının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Kadınların sürdürülebilir tüketim alışkanlıkları, kaynak verimliliği ve toplumsal farkındalığa katkılarının desteklenmesi ve yeşil dönüşüm politikalarında kadın-erkek eşitliğinin gözetilmesi önerilmektedir. Kadın liderliğini ve girişimciliğini destekleyen iyi uygulamaların yaygınlaştırılması ve sonuçlarının ölçülebilir göstergelerle izlenmesi yararlı görülmektedir.

25. Yerel katılım, şeffaflık ve güven

Atık tesislerinin çevresel performansına ilişkin koku, gürültü, emisyon, trafik ve güvenlik göstergelerinin yerel paydaşlarla anlaşılır ve doğrulanabilir biçimde paylaşılması önerilmektedir. Yer seçimi, kapasite artışı ve yeni teknoloji yatırımlarında erken aşama katılım mekanizmalarının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Paydaş katılımının, güçlü denetim, erişilebilir veri ve işletmelerin düzenli hesap verebilirliğiyle pekiştirilebileceği değerlendirilmektedir.

V. COP31 BAĞLANTISI VE ÖLÇÜLEBİLİR UYGULAMA YOL HARİTASI

26. Emisyon azaltımı, iklime uyum ve iklim performansının ölçülmesi

Türkiye'nin 9–20 Kasım 2026 tarihlerinde Antalya'da ev sahipliği yapacağı COP31 çerçevesinde, organik atıkların düzenli depolanmasının azaltılması, mevcut sahalarda gaz toplama performansının iyileştirilmesi ve kaçakların kontrolü, uygun biyolojik işleme kapasitesinin geliştirilmesi ve gıda kaybının önlenmesi gibi konuların öncelikli iklim eylemleri arasında ele alınması önerilmektedir.

27. Ortak performans göstergeleri ve karşılaştırılabilir veri

Atık oluşumu (kişi başına ve ekonomik çıktı başına), kaynağında ayrı toplama, yeniden kullanıma hazırlama, gerçek malzeme geri dönüşümü, enerji geri kazanımı, depolama, ikincil hammadde ikamesi, tesis güvenliği ve sera gazı etkisi için ortak tanımlar geliştirilmesi önerilmektedir. Tesise giren atık miktarı ile fiilen geri kazanılmış ürün miktarının ayrı raporlanması ve gösterge setinin doğrulanmış kütle dengelerine dayandırılması önem taşımaktadır.

28. 2027–2028 uygulama ve izleme programı

İlgili kamu kurumları, yerel yönetimler, üretici örgütleri, sanayi kuruluşları, finans sektörü, üniversiteler ve sivil toplumun katılımıyla 2027 yılı içinde öncelikli eylemler için başlangıç envanteri, sorumlu kuruluş, maliyet, finansman kaynağı, kilometre taşı ve sonuç göstergelerinin belirlenmesi önerilmektedir. 2028 sonuna kadar pilot uygulamaların değerlendirilmesi ve etkili modellerin yaygınlaştırılması için gerekli mevzuat ve teşvik düzenlemelerinin tanımlanması önem taşımaktadır.

SONUÇ

16. TÜRKTAY, atık yönetimi ve döngüsel ekonominin çevre politikaları, iklim hedefleri, sanayi rekabetçiliği ve toplumsal dönüşüm açısından taşıdığı stratejik önemi ortaya koymuştur. Önümüzdeki dönemin temel görevi, finansal açıdan sürdürülebilir, teknolojik olarak doğrulanmış, toplum tarafından benimsenen kapsayıcı döngüsel ekonomi uygulamalarını yaygınlaştırmak ve ölçülebilir sonuçlara dönüştürmektir. TÜRKTAY Platformunun ortak çağrısı, ortaya konulan politika önerilerinin somut eylemlere dönüştürülmesi ve uygulama sonuçlarının düzenli olarak izlenmesidir. 2027 yılında gerçekleştirilecek 17. TÜRKTAY'da, bugün ortaya koyduğumuz önerilerin hayata geçirilmesinde kaydedilen somut ilerlemeyi değerlendirmeyi ve yeni hedefleri bu kazanımlar üzerine inşa etmeyi amaçlıyoruz.

16. TÜRKTAY Platformu Yürütme Kurulu

Seçil Yıldız - 16. TÜRKTAY Platformu Yürütme Kurulu Başkanı - Kalkınma ve Yatırım Bankası Genel Müdür Yardımcısı

Prof. Dr. Caner Zanbak - 7. TÜRKTAY Platformu Yürütme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Cengiz Türe - Eskişehir Teknik Üniversitesi Ekoloji Anabilim Dalı Başkanı

Erdoğan Şahin - LASDER Kurumsal İlişkiler ve Pazarlama Müdürü

Erkan Kızılcı - Chimirec Avrasya Genel Müdürü

Ersel Oflu - Eldan Recycling Türkiye Satış Müdürü

M. Galip Tekiner - TAYÇED Yönetim Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Erdem Görgün - İstanbul Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi

Mehmet Afşin - TAYRAŞ Yönetim Kurulu Başkanı

Mehmet Coşkun - INEVA Genel Müdürü

Mesut Önem - T.C. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Kocaeli İl Müdürü

Muhammet Saraç - 15. TÜRKTAY Platformu Yürütme Kurulu Başkanı

Namık Sarıgöl - EKO Fuarcılık Fuarlar Müdürü

Ömer Benli - Benli Geri Dönüşüm Yönetim Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Selim L. Sanin - Hacettepe Üniversitesi Öğretim Üyesi

Şahin Can - DİSAN Genel Müdürü

Türkay Özgür - Grup E Yönetim Kurulu Başkanı

Volkan Bozay - TÜRKÇİMENTO CEO'su

Prof. Dr. Zeynep Ceylan - Atatürk Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi

***İsimler alfabetik olarak sıralanmıştır.**